

Estimada Família. Família?, sí, som això família, perquè cadascuna i cadascun des d'allà on estem segons els diferents rols i serveis, però en un mateix cor, vivim i compartim la nostra experiència i la mateixa crida del Bon Jesús.

Fa alguns dies que no us escrivia, però ara tinc l'ocasió de fer-ho amb motiu de la festa de la Trinitat, que serà el proper 26 de maig, tot i que, en realitat, el motiu principal de la meva carta és perquè el dia 22 d'aquest mes celebrem el que l'Església diu que és la meva festa. Jo diria que és el dia de la memòria, del compromís amb l'evangeli, nascut del baptisme, de ser Bona Notícia arreu on siguem.

A propòsit, m'agrada recordar que encara no fa un any, a Vic, a casa meva que és casa vostra, ens vàrem reunir la Família per revisar allò que estem fent i com vivim el nostre compromís de treballar per la Glòria de Déu i el bé del proïsme. Per a mi, va ser una gran alegria que, després d'escoltar l'Esperit, hàgiu descobert que del que es tracta és precisament de Néixer de Nou. Néixer de Nou no és qualsevol cosa, es tracta de néixer de l'aigua i de l'Esperit.

Tal vegada si ho fem més senzill i baixem a la pràctica, pot ser més fàcil de comprendre. Us posaré alguns exemples: en les comunitats, vivint amb consciència i intensitat l'art de la trobada, pensant sempre que qui en surt afavorida és la missió.

En les tasques de la missió, afinant la nostra mirada i el nostre cor per copsar les persones, espais i realitats que ens demanen ser-hi més propers, que ens fan una crida urgent a la humanització i a teixir un "nosaltres".

En les famílies, a casa, amb els companys de treball i amb els veïns, enfortint l'amor.

En el nostre entorn, amb la Mare Terra, mirant què llencem i preguntar-nos què és el que realment necessitem. I en sentit més ampli, involucrar-nos en grups i moviments que lluiten per l'ecologia integral i per la cura de la nostra casa comuna.

Estimada Família, us encoratjo a posar atenció al vostre entorn, a tot allò que passa. Vivim temps de reptes, un dels quals també es la sinodalitat. L'últim document capitular, diu: "La sinodalitat és caminar, pregar, somiar i participar juntes. És un camí de discerniment en comú a l'escolta de l'Esperit. És una crida a la conversió personal, comunitària i eclesial que té com a objectiu la construcció d'un món més just i igualitari, la construcció d'una comunitat eclesial fraterna, sororal i missionera al servei del bé comú".

Us animo a afinar la vostra mirada i la vostra oïda per saber què i com respondre als esdeveniments, ja que "el mateix Jesús mostra amb la seva vida com la relació amb el Pare, en l'Esperit, traspasa cada decisió quotidiana i de cruïlla que pren en el camí que va recurrent".

Tingueu molta confiança: tot sortirà bé, millor del que es podria pensar. En la mesura que ens esforcem per fer el bé, el Senyor ens donarà la seva llum per encertar i els mitjans que siguin necessaris.

Una abraçada fraterna i sororal.

*Joaquina de Mar
i de Verdun*